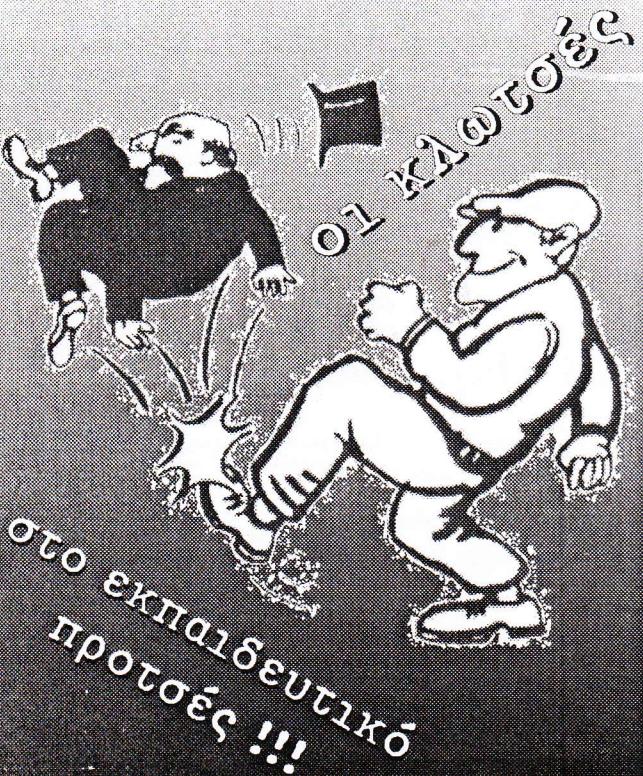

Καιρός να αρχίσουν

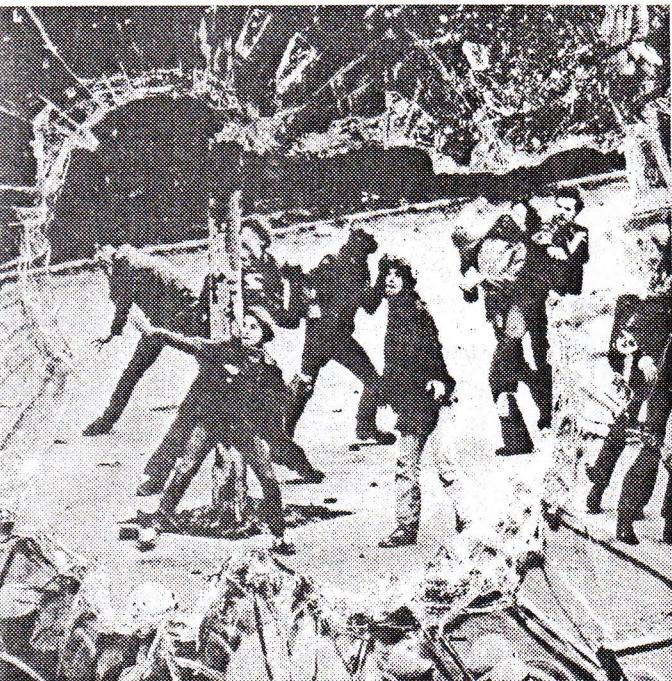

Το παρόν έντυπο θα το βρείτε στα σίγουρα -αν δε σας βρει αυτό-
στα σημεία: Τρίτη διάδρομο ΑΤΕΙ // Τετάρτη εστία πανεπιστημίου
// Πέμπτη κυλικείο ΑθΕ ...από τις 11 ως τις 2 περίπου το μεσημέρι.

#10 ATTACKto^{11/05}

τακτική έκδοση άτακτων ιδεών // μοιράζεται ως φανέλα

... κι αν μπορεύετε να κάνουμε κάτι, τουλάχιστον

ας σπάσουμε το διανοπτικό εμπάργκο ...

ΨΕΥΤΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Ξεκινώντας να ασχοληθούμε με το πανεπιστήμιο – και τα ζωντανά που κυκλοφορούν σε αυτό – βρήκαμε αρκετά να πούμε, να παρατηρήσουμε και για πολλά να προβληματιστούμε... Ένα αρχικό ζητούμενο ήταν να βρούμε κάποια γενικά χαρακτηριστικά του φοιτητή καταλήγοντας στην ύπαρξη κάποιων βασικών ψευδαισθήσεων που τον συνοδεύουν (ο καπιταλισμός έχει τέτοιες για όλους) όπως το αίσθημα της ανεξαρτησίας, του αυτοκαθορισμού καθώς και το γνωστό “τα καλύτερα χρόνια”.

Πράγματι με την εισαγωγή στο πανεπιστήμιο δημιουργείται μια αίσθηση ανεξαρτησίας που για την πλειοψηφία των φοιτητών οφείλεται στο ότι τυπικά χαλαρώνει το σφιχταγκάλιασμα με την οικογένεια. Στην πραγματικότητα δε θέλουν ή δεν τους ενδιαφέρει-συμφέρει να δουν ότι είναι σε απόλυτη εξάρτηση από αυτήν όσο και από τον άλλον ισχυρό θεσμό που λέγεται κράτος (και μεταφράζεται σε πανεπιστημιακή εκπαίδευση).

Μια οικογένεια που συνεχίζει να έχει τον πρώτο λόγο πάνω στην επένδυσή της, αφού παρέχει και τις καβάτζες, τις οποίες ελάχιστοι βρίσκουν το σθένος να απαρνηθούν (από αυτούς δεν εξαιρούνται βεβαίως, έχοντας και τα λιγότερα ελαφρυντικά οι διάφοροι “επαναστάτες” των σχολών).

Και ένα κράτος που έχει βέβαια πλήρη επίγνωση του ρόλου του πανεπιστημίου, ενός θεσμού ενταγμένου πλήρως στην καπιταλιστική λειτουργία, προορισμένος να την υπορετήσει και να μετατρέψει τον φοιτητή σε παραγωγικό μέλος της κοινωνίας, κάνοντας συγχρόνως και τους απαραίτητους σχεδιασμούς (αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης).

Από την άλλη τι σημαίνει η φράση “τα καλύτερα χρόνια”; Τι σημαίνει διασκέδαση για τον φοιτητή; Η άποψη αυτή που στοχεύει στη διαμόρφωση ενός κυρίαρχου *lifestyle*, θεωρούμε ότι πατάει -εν μέρει- στην ελευθερία χρόνου του φοιτητή τουλάχιστον στα πρώτα

χρόνια, κάτι που κάνει εφικτή την ενασχόληση του με οποιοδήποτε αντικείμενο -γι' αυτό και γίνεται βασικό και εύκολο target group του τομέα κατάνλωσης. Έτσι διαμορφώνεται μια σάπια ρουτίνα, ένα μοτίβο που, παρά τις όποιες επιμέρους διαφοροποιήσεις (ούτε από εδώ ξεφεύγουν οι διάφοροι επαναστατημένοι φοιτητές) εμφανίζεται κυρίαρχο στους φοιτητικούς κύκλους.

Στη σχέση του φοιτητή με την οικογένεια, την εκπαίδευτική διαδικασία και το *lifestyle* θα εστιαστεί κυρίως η κριτική μας μέσα από το έντυπο και τις δράσεις της ομάδας.

Προς το παρόν ψαχνόμαστε. Και πιστεύουμε ότι είναι το πρώτο βήμα σε καιρούς πνευματικής αποβλάκωσης.

Η ιστορία λέει πως όποιος αριστερά-και-πέρα πάει να μιλήσει στο πανεπιστήμιο το πρώτο για το οποίο θα μιλήσει είναι **το άσυλο**.

Μα για ποιο άσυλο ρε γαμώτο; Το άσυλο είναι ένας θεσμός το οποίο καμία σχέση δεν έχει με δημοκρατικά δικαιώματα και άλλα τέτοια. Το άσυλο είναι ένας θεσμός που φτιάχτηκε από καθηγητές την περίοδο της κούντας. Ο μόνος σκοπός για τον οποίο υπάρχει σήμερα είναι για να φυλάξει τους καθηγητές και να τους επιτρέψει να συνεχίζουν ανενόχλητα την κλοπή των ειδών-ειδών κονδυλίων και την άνετη και παρασιτική ζωή (εις βάρος όλων των υπολογίων των διανοούμενων).

Μια παρανόση πλανάται μέσα στα κεφάλια όλων πως το άσυλο είναι κάτι το «δημοκρατικό», μια παρανόση που πήγαζε από την αλλαγή φρουράς των ναζί καθηγητών πριν τη μεταπολίτευση με τα ξέρεις-τι-έκανα-εγώ-στο-πολυτεχνείο λιγούρια.

Μια παρανόση που λέει πως χώρους έστω και σχετικής ελευθερίας θα τους φυλάξει η «καντίπαλη» μεριά. Το άσυλο όποτε Βρέθηκε πανάγκη να φυλάξει κάτι διαφορετικό από τους χαραμοφάνδες καθηγητές, πάντοτε εξαφανίστηκε εν ριπή οφθαλμού. Άσυλο είναι μόνο ό, τι μόνοι μας κατακτάμε και μόνο ό, τι κατέφερνουμε μόνοι μας να περιφρουρόσουμε.

Υπάρχει μια λογική που λέει πως όλοι είμαστε το ίδιο, μια λογική που λέει πως πρέπει να ενωθεί ο εργάτης με το αιφεντικό του, ο πακετωμένος με το καρφί, ο γλείφτης με τον αξιοπρεπή, μια λογική που ξέρει τι λέει και τι κάνει και αυτό που κάνει είναι να προσπαθεί να μετατρέψει την κοινωνική κίνηση σε ψήφους. Γί' αυτό και το άσυλο που τόσα χρόνια μας ζάλιζαν τελικά το σπάι σε κομμάτια για να το πουλήσει λίγο λίγο.

Και όμως ούτε τα άσυλα κατάφεραν ποτέ να προκαλέσουν ρίξεις και εξεργέσεις, ούτε και η τεχνολογία μπόρεσε ποτέ να καταστείλει εξεγέρσεις. Οι κοινωνικές σχέσεις είναι αυτές που καθορίζουν το τι γίνεται και όχι οι (ομολογουμένως ενοχλητικές) κάμερες. Έναν χαφιέ όμως δεν τον "πιάνουν" ούτε όλες οι κάμερες ΑΕΙ και ΑΤΕΙ.

Για να τελειώνουμε, λοιπόν, κάμερες υπάρχουν γιατί κανένας δεν τις σπάει, άσυλα καταργούνται γιατί κανείς δεν τα αξιοποιεί και δεν τα περιφρουρεί.

Καλά όλα αυτά
ρε σεις ...
Κανένα παρτάκι
όπως δεν παίζει;

το lifestyle μας εξαγορίωνει

Είναι θρωμά, μιαίνω στο λεωφορείο, μόλις έχω ωρολάβει, δεν έχω όντωνται, ακόμα χωρίς καφέ και τσιγάρο. Αυτή κάθεται αιωνάντι μου. Την ωρατηρώ, ένα τέλειο μοντέλο της τιμωρίας του *lifestyle*. Τοάντα, ωραούτσια, ρούχα όλα ωροσεκτικά διαλεγμένα σύμφωνα με τις τελευταίες τάσεις της μόδας. Μιαρούει να σιωπάλησε ατέλειωτες ώρες στα μαγαζιά και φυσικά χρήματα αλλά αύτη. Είναι ικανοποιημένη ότων τα αιθέκτησε γιατί αυτά δεν είναι αυθαίριστα, είναι φιλοσοφία, αναγκαιότητα, τρόπος ζωής. Μα ως θα μιδορούσε αλλιώς χωρίς την κατανάλωση, τι θα φορούσε καθημερινά στην καφετέρια και στο ξεφάντωμα των Σαββατοκύριακων στο club. Όμως ωίσω αυτό τα γυαλιά μάσκα της γυνωτής μάρκας καλύπτεται το κενό πλίθιο βλέμμα της. Κι εγώ συνειδητώσω ότι δεν είναι τόσο το θρωμά όντωνται όσο οι άλλες φριγούρες τους.

Ιδιωτική φύλαξη σε ΑΕΙ και ΑΤΕΙ

Οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις, οι απόπειρες βιασμών, οι κλοπές, οι βιαστισμοί και οι άλλες παράνομες ενέργειες που καταγράφονται στην πλειοψηφία των Πανεπιστημιακών ιδρυμάτων της κώρας και στα ΑΤΕΙ έχουν λάβει το τελευταίο διάστημα την μαρφή κινούστηβάς.

Πάτρας και στο ΑΤΕΙ τη φύλαξη του χώρου έχουν αναλάβει επιτέλεσης παροχής ασφαλείας. Φοιτήτρις στο ΑΤΕΙ Πάτρας που ανήκουν σε αριστεράχρηστα θέματα στην ΑΕΑΚ ήταν αρχικά κατά της ιδιαίτερης της φύλαξης του ΑΤΕΙ από τις εν λόγω επιτέλεσης. Ενδεικτικό του κλίματος που έχει διαμφωνήσει η ομάδα είναι η υπανοχήστρη από τις αρχικές αιδιογνωμονίες της θέσης τους.

Δράχτησαν την φύλαξη του χώρου, περιφρίζοντας τις αντηδράσεις τους μέσω στικά κάμερες που φορούσαν στα πρόσωπα τους, έχοντας τοποθετηθεί και λειτουργών συστηματικά την τελευταία τηρεία. Η ίδια στάση έχουν υιοθετήσει ανεπιστημόνες και άλλα μέλη φριτερών παρατάξεων αλλά και η ΠΣΚΕ. Ας δούμε όμως τι άφησε την μεγάλη πλειστηρία

* Όσον αφορά τις διαρρήξεις εμείς ... άλλα ξέρουμε. Οι καθηγητές ήταν εκείνοι που είχαν τη μοναδική πρόσβαση στα γραφεία τους και όποτε οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές «έκαναν φτερά» στην κλειδαρίες των γραφείων τους ήταν ανέπαφες. Τα συμπεράσματα δικά σας.

Η διαίθηση του Πανεπι-

καλά όλα αυτά
ρε σεις ...
Κανένα παρτάκι
όπως δεν παίζει;

